

Фикҳ дарслари (225-дарс) Баъзи нафл намозлар ҳақидаги маълумотлар (иккинчи мақола)

19:00 / 07.04.2023 3826

4. Таҳорат қилгандан кейин ўқиладиган намоз.

Бу намозни «шукри вузуъ» - «таҳоратнинг шукри» дейилади.

يُضَرِّبُ يَنْهَجُ لِرْمَاعٍ نَبَّهَ بَقُوعٍ نَع
هُلَلَا يَلَّصَّ يَبْنَلَا نَعُ، هُنَعُ هَلَلَا

دَحْأ نَم اَم :ل ا ق م ل س و ه ي ل ع
 ء و ض و ل ا ن س ح ي ف ا ض و ت ي
 ل ب ق ي ، ن ي ت ع ك ر ي ل ص ي و
 ت ب ج و ا ل ا م ه ي ل ع ه ج و و ه ب ل ق ب
 د و ا د و ب ا ه ا و ر . ء ن ج ل ا ه ل

Уқба ибн Омир ал-Жуханий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қайси бир одам жуда яхшилаб таҳорат қилса-да, қалби ва юзи ила йўналган ҳолда икки рақъат намоз ўқиса, унга албатта жаннат вожиб бўлади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

5. Истихора намози.

«Истихора» сўзи луғатда «хайрни талаб қилиш» деган маънони англатади. Муслмон киши икки ишдан қайси бирини қилишини билмай қолганда, хайрлисини танлаш учун истихора намози ўқийди. Бу намозни ҳар бир мубоҳ ишдан олдин ўқиш мустаҳабдир.

ن ا ك : ل ا ق ء ن ع ء ل ل ا ي ض ر ر ب ا ج ن ع
 م ل س و ه ي ل ع ء ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا
 ر و م ا ل ا ي ف ء ر ا خ ت س ا ل ا ا ن م ل ع ي
 ن م ء ر و س ل ا ا ن م ل ع ي ا م ك ا و ل ك

مُكْدَحْ أَمَّه إِذَا لُوقِي ، نَأْرُقْ لَأ
نَمِ نِي تَعْكَرْ عَكْرِي لَفِ رَمَّ أَلِاب
مُهَّلْ لَأ لُوقِي لِّمُثْ ، هَضِي رَفْ لَأ رِيغ
، كَمَلْ عَبْ كُرِي خَتْ سَأ يِّنْ إِ
نَمَ كَلْ أَسْ أَو ، كِتَرْدُقْ بَ كُرْدُقْ تَسْ أَو
رْدُقْ تَ كِّنْ إِفْ ، مِي ظَعْلْ أَلْ لُضَف
تَنَّ أَو ، مَلْ عَأْ أَلْ وَ مَلْ عَتْ وَ ، رْدُقْ أَلْ وَ
تَنُّ كُ نَأْ مُهَّلْ لَأ ، بَوِي عِلْ أَمَّ أَلْ ع
ي ف ي لُ رِي خَ رَمَّ أَلْ أَدَهْ نَأْ مَلْ عَتْ
وَ أ - ي رَمَّ أَلْ عِبْ قِ أَعْ وَ ، ي شِ أَعْ مَ وَ ، ي نِي د
هَرْدُقْ أَفْ ، هِلْ جِ آ وَ ي رَمَّ أَلْ جِ أَعْ - : لَأ ق
ي لُ كِرْ أَبْ مُثْ ، ي لُ هَرَّ سَيِّ وَ ، ي لُ
رَمَّ أَلْ أَدَهْ نَأْ مَلْ عَتْ تَنُّ كُ نَأْ وَ ، هِي ف
، ي شِ أَعْ مَ وَ ، ي نِي د ي ف ي لُ رَشْ
لِجِ أَعْ ي ف - : لَأ قِ وَ أ - ي رَمَّ أَلْ عِبْ قِ أَعْ وَ

يُنَعُّهُ فِرْصًا فِ، هِلْجَآوِ يَرْمَأُ
رِيخَلْآ يِلْ رُدُقْآوِ، هُنَعُّ يَنْفِرْصَآوِ
لَاقِ. يَنْضَرَأُ مُثْ، نَأَكُ تُثِيحِ
أَلْإِةَ سَمَخَلْآ هَأَوْرُ. هَتَجَاحِ يَمَسُيَوِ
أَمَلُ سُمِ.

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга ҳамма ишларда истихора қилишни худди Қуръондан сурани ўргатгандек ўргатар эдилар. У зот:

«Қачон бирортангиз бир иш қилмоқчи бўлса, фарз намоздан бошқа икки ракъат намоз ўқисин. Сўнг «Аллоҳим! Албатта, мен Сендан илминг ила истихора қиламан. Сенинг қудратинг ила қудрат сўрайман. Сендан улуғ фазлингдан сўрайман. Албатта, Сен қодир бўлурсан, мен қодир бўлмасман. Сен билурсан, мен билмасман. Сен ғайбларни ўта яхши билувчи Зотсан. Аллоҳим! Агар ушбу иш менга динимда, тирикчилигимда ва ишим оқибатида (ёки ҳозирги ишимдаю келгусида) яхши эканлигини билсанг, уни менга тақдир қилгин, менга осон қилгин, сўнгра уни мен учун баракали қилгин. Агар ушбу иш мен учун динимда, тирикчилигимда ва ишим оқибатида (ёки ҳозирги ишимдаю келгусида) ёмон эканлигини билсанг, уни мендан буриб юбор, мени ундан буриб юбор. Ва менга қаерда бўлса ҳам яхшилиқни тақдир қил. Сўнгра мени унга рози қил», десин ва ҳожатини айтсин», дедилар».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Ушбу намозни ўқигандан кейин мазкур иш ҳақида ўйламай, Аллоҳ таоло ихтиёр қиладиган нарсани кутиб юради. Кейин кўнглига тушиб, ўзига маъқул бўлиб, қилгиси келиб қолса, шу ишни қилади. Бу ҳақда туш кўриши ҳам мумкин. Агар иш бир тарафга бўлмай туриб қолса, истихора намозини

яна қайтадан ўқийди. Қайта ўқиш етти мартагача бўлади.

Истихора намозининг биринчи ракъатида Фотиҳа сурасидан кейин
Каафирун сурасини, иккинчи ракъатда Ихлос сурасини ўқийди.

6. Тасбеҳлар намози.

أَمْهَنْعُ هَلْ لَآ يَضْرِبُ سَابِعِ نُبَا نَع
هَيْلَعُ هَلْ لَآ يَلِصْ هَلْ لَآ لُؤْسَرُ نَأ
ذْبَعِ نُبِ سَابِعِ لَلِ لَاقِ مَلَسَو
الْأُ هَامَعِ أَيُ سَابِعِ أَيُ : بِلَطْمِ لَآ
الْأُ كُؤُبْحَ أَلْأُ كُحَنْمَ أَلْأُ كُيَطْعُ أ
تَنْأ إِذَا لِاصِخَ رُشَعِ كَبُ لَعُفَ أ
كَبُنْ ذَكَ لُ هَلْ لَآ رَفَعِ كِلْ ذَتِ لَعَفِ
هَاطِخُ هَثِي دَحُ وَهُمِي دَقُ هَرِخَ أَوْ هَلَّوْ أ
هَسُ هَرِي بَكَ وَهُرِي غَصُ هَدْمَ غَو
نَأ : لِاصِخَ رُشَعِ هَتِي نَالِ غَو
يُفُ أَرْقَتِ تَاعِ كَرَعِ بَرَأِ يِلْ صُتِ
هَرُؤْسَوِ بَاتِ كُ لَآ عَجَاتِ فِ عِ كَرِ لُ كِ
لَّوْ أَيُ فِ عَارِقِ لَآ نَمَ تَغَرَفِ إِذَا فِ

نَاخُبُسَ : تَلُقُ مُئِاقَ تَنْأَوِةَ عَكَرِ
الِإِهَلِإِالَوِ، هَلَلُ دُمَخَلِأَوِ، هَلَلِأ
ةَرَشَعِ سَمَخِ، رَبِّكَأ هَلَلِأَوِ هَلَلِأ
تَنْأَوِ أهُلِوُقَتَفِ عَكَرَتِ مُثِ، ةَرَمِ
نَمَكَسُ أَرُعِفَرَتِ مُثِ، أَرَشَعِ عَكَرِ
مُثِ، أَرَشَعِ أهُلِوُقَتَفِ عَوُكُرِلِأ
تَنْأَوِ أهُلِوُقَتَفِ أِدِجِأَسِ يُوَهَتِ
نَمَكَسُ أَرُعِفَرَتِ مُثِ، أَرَشَعِ دِجِأَسِ
مُثِ، أَرَشَعِ أهُلِوُقَتَفِ دُوُجِسِلِأ
مُثِ، أَرَشَعِ أهُلِوُقَتَفِ دُجِسَتِ
أَرَشَعِ أهُلِوُقَتَفِ كَسُ أَرُعِفَرَتِ
لُكِ يَفِ نُوُعِبَسَوِ سَمَخِ كِلِذَفِ
عَبْرَأِ يَفِ كِلِذُلِغَفَتِ، ةَعَكَرِ
أَهِيَلِصُتِ نَأُتِ عَطُتِ سِإِ نِإِ، تِأَعَكَرِ
مَلِ نِإِ، لِعِفِأَفِ ةَرَمِ مُوِيَلُكِ يَفِ

айтасан. Сўнг бошингни саждадан кўтариб, уларни ўн марта айтасан. Кейин сажда қилиб, яна ўн марта айтасан. Сўнг бошингни кўтариб (ўтириб), уларни ўн марта айтасан. Ана ўша бир рақъатда етмиш бештадир. Буни тўрт рақъатда ҳам қиласан. Агар бу намозни ҳар куни ўқий олсанг, шуни қил. Агар қила олмасанг, ҳар жумада бир марта. Агар уни ҳам қила олмасанг, ҳар ойда бир марта. Агар уни ҳам қила олмасанг, ҳар йили бир марта. Агар уни ҳам қила олмасанг, умрингда бир марта», дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Агар сен ер аҳлининг энг катта гуноҳкори бўлсанг ҳам, албатта у ила сенга мағфират қилинур», деган жумла зиёда қилинган.

Абу Довуд ривоят қилган.

Термизийнинг иборасида:

«Агар гуноҳларинг қумтепа мислича бўлса ҳам, Аллоҳ уларни сендан мағфират қилади», дейилган.

Ушбу ҳадисни Абу Довуд ва Термизийдан бошқа – Ибн Можа, Байҳақий, Ибн Хузайма, Ҳоким, Ибн Ҳиббон, Ибн Муборак, Табароний, ал-Хатиб, ал-Ожурий, Абу Саъид ас-Самъаний, Абу Мусо ал-Мананий ва имом Бухорий («Жузул Қуръон»да) ривоят қилишган.

Ибн Абу Сайф ал-Яманий «Ал Ламъа фий рағойиби явмил жума» китобида Термизийнинг қуйидаги гапларини келтиради:

«Тасбеҳлар намозини жума куни завол пайтида ўқиш мустаҳабдир. Биринчи рақъатда Фотиҳадан кейин Такаасурни ўқийди, иккинчисида «Вал Аср»ни, учинчисида Каафирунни, тўртинчисида Ихлосни», деб туриб, охирида ўқиладиган қўшимча дуони ҳам келтирган.

Абу Усмон ал Хайрий аз-Зоҳид:

«Қийинчиликлар ва ғам-ғуссалар учун тасбеҳлар намозидан яхши нарса кўрмадим», деган.

(Давоми бор)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.